

CARTA DOMINICAL

14 DE GENER DE 2024

RESSÓ DE LA PARAULA

La novetat de l'any

Estrenem un any nou, desitgem que sigui feliç i així ho expressem als amics.

Ja fa un temps que els especialistes en màrqueting aconsellaven als empresaris que, si volien vendre els seus productes, no deixessin de presentar-los en el mercat com una cosa “nova”. Era la millor carta de presentació. Sols excepcionalment es podia consentir que alguna cosa fos divulgada com “de tota la vida” (com determinats menjars que “conservaven el sabor de sempre”). Si el producte no era realment nou, n’hi havia prou amb introduir una modificació, per petita que fos, que pogués justificar l'adjectiu “nou” i, si era possible, que aquest adjectiu aparegués molt destacat en els cartells i les imatges que servien per a anunciar-lo. Era tal l'obsessió per allò nou que el mercat estava ple de productes totalment peribles: res no es podia fabricar perquè durés i, menys, presentar-ho així. Més aviat al contrari, perquè allò efímer en definitiva sempre és rendible i allò durador estava abocat a la degradació...

Aquesta mentalitat no sols no ha desaparegut, sinó que s'ha accentuat, gràcies a l'extraordinària creativitat que avui permet la tècnica. Era, i és, el reflex de la hipersensibilitat cultural vers allò nou. Qualsevol cosa, idea, expressió artística, estil, llenguatge, notícia, etc., en poc temps pot quedar desfasada, de manera que la novetat substitueix la bondat o la veritat d'alguna cosa perquè sigui acollit com a valuós. Curiosament som tan desconcertants que moltes idees i coses que en el seu temps van ser rebutjades com a “passades” (menyspreables) després han estat recuperades com a expressió d'autèntiques bel·leses, gràcies que avui “són novetat”... En el fons és la conseqüència del dogma (inqüestionable) del progrés i de la confiança en les possibilitats il·limitades de la humanitat.

No portem aquí aquesta observació simplement per a criticar una mentalitat dominant i contradictòria. La sensibilitat cap allò nou pot ser un valor: té efectes positius, com ara ajudar justament a progressar superant el conformisme.

És més, la idea i el fet de “la novetat” té molt a veure amb la nostra fe i el seu desenvolupament en la història social i personal. Sens dubte que el cristianisme es va difondre tan ràpidament en l'Imperi romà, entre altres causes, perquè significava una autèntica novetat enfront de la cultura i la religió pagana: el pagà era sinònim de “vell”, d'una cosa passada i decadent, que la raó humana havia superat posant al descobert les seves contradiccions.

El Nou Testament es diu així perquè la “novetat” és present en tot el seu missatge, des del naixement de Jesús com a “Bona Nova”, fins al llibre de l'Apocalipsi amb la visió del món nou sortit de les mans de Déu restaurador. Ja s'esperava en els profetes la novetat radical que portaria el Messies (cf. Jr 31; Ez 36) i Jesús mateix va reivindicar la novetat radical de la seva presència, de la seva obra i del seu Regne (odres nous, Mt 9,17; vestit nou, Lc 5,36), nova aliança de la seva sang (Mt 26,28), el cristià creient i batejat és una criatura nova en el llenguatge de sant Pau, que canta un càntic nou i viu un amor nou; de Jesús i la seva obra neix un nou Poble (Ef 2,15) i al final apareixerà la ciutat nova (Ap 21)...

Ja que som sensibles a la novetat, hem d'aprofundir en la que ens ofereix Jesucrist: potser tenim por del que significa. No és el mateix un nou producte del mercat que una vida realment nova.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat